

KARL MARX

AMERIKAN YHDYSVALTOJEN PRESIDENTILLE ABRAHAM LINCOLNILLE⁸

Armollinen herra!

Lähetämme onnittelumme Amerikan kansalle sen johdosta, että Teidät on valittu uudelleen äänten valtaenemmistöllä.

Kun edellisen vaalinne maltillisena tunnuksena oli orjanomistajien mahdin vastustaminen, niin toisen vaalinne voitokkaana taisteluhuutona on: kuolema orjuudelle!

Heti Amerikan titaanimaisen kamppailun alusta alkaen Euroopan työläiset ovat tajunneet vaistomaisesti, että heidän luokkansa kohtalot ovat sidotut tähtilippuun. Eikö alueista käydyn ja tuon jylhän eepoksen alulle panneen taistelun pitänyt ratkaista, saako silmäkantamattomien lakeuksien maaperällä työskennellä siirtosukkas vai häpäiseekö sen orjien vartijan poljenta?

Kun 300 000 orjanomistajan harvainvalta rohkeni ensi kerran maailman historiassa kirjoittaa aseellisen kapinan lippuun sanan »orjuus», kun niillä samoilla paikkakunnilla, missä oli noin sata vuotta sitten syntynyt ensi kerran ajatus yhtenäisestä suuresta demokraattisesta tasavallasta, missä oli kuulutettu ensimmäinen ihmisoikeuksien julistus⁹ ja annettu alkusysäys Euroopan 1700-luvun valankumoukselle, kun niillä samoilla paikkakunnilla vastavallankumous kerskui ainaiseen tapaansa, että se on hävittänyt »entisen perustuslain laatimisen aikoina vallinneet aatteet», ja sanoi, että »orjuus on otollinen instituutio ja itseasiassa ainoa pääoman ja työn suhdetta koskevan suuren ongelman ratkaisu», ja julisti kyynillisesti ihmiseen kohdistuvan omistuksen »uuden rakennuksen kulmakiveksi», silloin Euroopan työväenluokka ymmärsi heti — jo ennen kuin yläluokkien harjoittama gentry-konfederaloitujen asian fanaattinen puolustus oli ollut sille pahaenteisenä varoituksena — että orjanomistajien kapina merkisi hälytyskellon soittoa, joka kutsui omaisuutta yleiseen ristiretkeen työtä vastaan, ja että työtätekevien kohtalot, heidän tulevaisuudentoiveensa ja jopa aikaisemmat saavutuk-

sensakin on pantu yhden kortin varaan tuossa valtavassa sodassa Atlantin valtameren toisella puolen. Siksi työväenluokka kesti kaikkialla kärsivällisesti puuvillakriisin¹⁰ aiheuttaman puutteen, vastusti kiihkeästi interventiota, jota vallanpitäjät hankkivat itsepin-
taisesti orjanomistajien hyväksi, ja suoritti suurimmassa osassa Euroopan maita veriveronsa oikean asian puolesta.

Niin kauan kuin työläiset — tuo pohjoisvaltioiden todellinen poliittinen voima — sallivat orjuuden häväistä omaa tasavaltaansa, niin kauan kuin he mahtailivat neekerin edessä, jota ostettiin ja myytiin hänen suostumustaan kysymättä, valkoisen työläisen suu-
rella etuoikeudella myydä itse itsensä ja valita itse isäntänsä — niin kauan he eivät pystyneet saavuttamaan todellista työn vapautta ei-
vätkä kannattamaan eurooppalaisia veljiään näiden vapautustaiste-
lussa. Mutta nyt on sisällissodan⁴ verinen aalto pyyhkäissyt pois tuon esteen edistyksen tieltä.

Euroopan työläiset uskovat varmasti, että samoin kuin Amerikan vapaussota¹¹ pani alulle porvariston herruuden aikakauden, samoin myös Amerikan sota orjuutta vastaan panee alulle työväen-
luokan herruuden aikakauden. He pitävät tulevan aikakauden vies-
tinä sitä, että Abraham Lincoln, työväenluokan rehellinen poika, on saanut osakseen johdattaa maansa orjuutetun ihmisrodun vapau-
tuksen ja yhteiskuntajärjestelmän uudistamisen puolesta käytävien
ennen näkemättömien taistelujen läpi.

*Kirjoittanut K. Marx
22.—29. marraskuuta 1864*

*Julkaistaan sanomalehden
tekstin mukaan*

*Julkaistu »Der Social-Demokrat» lehdessä
3. n:ossa 30. joulukuuta 1864*